

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1XObdo/256/2018
Identifikačné číslo spisu: 2513211328
Dátum vydania rozhodnutia: 12.02.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2513211328.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 814 90 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 14C/245/2013, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 11Co/52/2015-105 z 9. decembra 2015, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalobkyne o d m i e t a .
- II. Žalovanej n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Piešťany (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 14C/245/2013-74 z 3. novembra 2014 uložil žalobkyni, aby v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia zaplatila súdny poplatok za podané odvolanie v sume 20,- eur s tým, že poplatok je vyrubený podľa § 6 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a o poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“) a položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov.

2. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Trnave (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 11Co/52/2015-105 z 9. decembra 2015 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa § 219 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „O. s. p.“). V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že poplatková povinnosť žalobkyne za podané odvolanie sa neviaže na znenie zákona o súdnych poplatkoch účinné v čase podania žaloby, ale na znenie účinné v čase, keď žalobkyňa podala odvolanie (§ 5 ods. 1 písm. a/ zákona o súdnych poplatkoch). V danom prípade sa tak stalo za účinnosti zákona č. 286/2012 Z. z., ktorým bola založená poplatková povinnosť zo žaloby o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom vo výške 20,- eur. Súd prvej inštancie preto postupoval správne, keď žalobkyni za podané odvolanie vyrubil súdny poplatok vo výške 20,- eur v zmysle položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov zákona o súdnych poplatkoch v znení účinnom od 1. októbra 2012.

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. Napadnuté rozhodnutie označila za prekvapivé a priečiace sa zákonu, pretože súdy jej vyrubili súdny poplatok, ktorý nemal byť vyrubený, a tým jej odňali možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ OSP. Žiadala preto napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť.

4. Zo spisu vyplýva, že dovolanie žalobkyne bolo podané 19. februára 2016. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 2 C. s. p.). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálna a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 C. s. p.).

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania (ďalej aj „dovolačí súd“), ktoré sa začalo do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 4 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.) a v mene ktorej koná zamestnankyňa s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto opravným prostriedkom.

6. Vzhľadom na prechodné ustanovenie § 470 ods. 2 C. s. p., podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, dovolačí súd prípustnosť dovolania žalobkyne (ďalej aj „dovolaateľky“) posudzoval v zmysle ustanovení § 236 a nasl. O. s. p., teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď žalobkyňa toto dovolanie podala a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

7. V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolačím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolaateľky - viď konania vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 14XCdo/23/2015, 14XCdo/41/2015, 14XCdo/28/2016, 14XCdo/37/2016, 14XCdo/51/2016. Dovolačí súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje, poukazuje na ne, a preto ďalšie dôvody už neuvádza (§ 452 ods. 1 C. s. p.).

8. Vzhľadom k tomu, že v dovolaacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady tvrdenej dovolaateľkou (§ 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.) a nevyšli najavo ani iné vady konania uvedené v § 237 ods. 1 O. s. p., pričom prípustnosť dovolania nevyplýva ani z § 239 O. s. p., dovolačí súd podľa § 447 písm. c/ C. s. p. odmietol dovolanie žalobkyne ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

9. V dovolaacom konaní úspešnej žalovanej vznikol voči žalobkyňi nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 453 ods. 1 C. s. p.). Keďže však podľa obsahu spisu žalovanej v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s článkom č. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018, publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. R 72/2018).

10. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.